

SAVEZ RAČUNOVOĐA, REVIZORA I FINANSIJSKIH RADNIKA FBIH
SAVEZ RAČUNOVOĐA, REVIZORA I FINANSIJSKIH DJELATNIKA FBIH

KNEZA VIŠESLAVA bb, 88 000 Mostar, tel/fax: 036/318-660, 036/334-184
e-mail: info@srr-fbih.org
www.srr-fbih.org

Broj: D-A-1/2-2020
Mostar, 6. 2. 2020.

Bošna i Hercegovina
Federacija BiH
PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO

Primljeno: 07-02-2020

Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
01,02	- 02 -	142	20

DOM NARODA PARLAMENTA FEDERACIJE BiH

- ✓ n/r Tomislav Martinović, predsjedavajući

PREDSTAVNIČKI/ZASTUPNIČKI DOM PARLAMENTA FEDERACIJE BiH

- ✓ n/r Mirsad Zaimović, predsjedavajući

VLADA FEDERACIJE BiH

- n/r Fadil Novalić, premijer

UDRUŽENJE POSLODAVACA FEDERACIJE BiH

- n/r Adnan Smailbegović, predsjednik

UDRUŽENJE BANAKA FEDERACIJE BiH

- n/r Berislav Kutle, direktor

Predmet: Izmjene i dopune Zakona o porezu na dobit, po hitnom postupku - amandman

Poštovani,

kao što je poznato, u Federaciji BiH se, od finansijskih izvještaja za proteklu 2019. godinu, primjenjuje novi Međunarodni standard finansijskog izvještavanja (MSFI) 16 - *Najmovi*, kojim je zamijenjen raniji Međunarodni računovodstveni standard (MRS) 17 - *Lizing*. S obzirom na to da MSFI 16 propisuje drugačija pravila računovodstva najмова u odnosu na raniji MRS 17, posebno kod najmoprimaca, što zahtijeva i odgovarajuće intervencije u važećim propisima o porezu na dobit, u toku je procedura usvajanja izmjena i dopuna Zakona o porezu na dobit („Službene novine Federacije BiH“, broj 15/16, u daljem tekstu: Zakon), po hitnom postupku.

Prema predloženom tekstu tih izmjena i dopuna, u članu 19. Zakona, iza postojećeg stava (2), dodao bi se novi stav (3) koji bi glasio:

„(3) *Imovina s pravom koriš(t)jenja amortizuje (se) po stopama iz stava (2) ovog člana od prvog dana trajanja najma do kraja njenog korisnog vijeka odnosno do isteka perioda trajanja najma.*“

Ova dopuna je, nažalost, već usvojena na vanrednoj sjednici Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH održanoj 29. 01. 2020. godine. Ukoliko bi ista bila usvojena i od Doma naroda, to bi neminovno dovelo do **poreznog nepriznavanja značajnog dijela rashoda iz osnova najma**, tj. do njihovog **sasvim neopravdanog oporezivanja**, čime bi se, protivno namjeri predlagača, neopravdano uvećali troškovi na ime poreza na dobit kod svih poslovnih subjekata - najmoprimaca - obveznika poreza na dobit u Federaciji BiH.

Primjer: Poduzeće X (najmoprimac) je, za potrebe obavljanja svoje djelatnosti, od poduzeća Y (najmodavca) unajmilo poslovni prostor na period od 5 godina i uz ugovorenu najamninu u iznosu od 100.000 KM godišnje, odnosno ukupno 500.000 KM za ukupan ugovoreni period.

Poduzeće X je do kraja 2018. godine, u skladu sa ranijim MRS 17, iskazivalo troškove najamnine u iznosu od po 100.000 KM godišnje, odnosno ukupno 500.000 KM za svih 5 godina trajanja najma, koji su ujedno bili i njegovi porezno priznati rashodi, u punom iznosu.

Od početka 2019. godine, u skladu sa novim MSFI 16, preduzeće X (najmoprimac) u bilansu stanja iskazuje imovinu s pravom korištenja (u aktivi) i dugoročne obaveze iz osnova ugovora o najmu (u pasivi), oboje u diskontiranom iznosu njegovih ukupnih obaveza po najmu od cca 400.000 KM. U bilansu uspjeha, poduzeće A (umjesto ranijih troškova najamnine) iskazuje rashode amortizacije imovine s pravom korištenja u iznosu od po $400.000 \times 20\% = 80.000$ KM godišnje (odnosno 80.000×5 godina = 400.000 KM u ukupnom periodu trajanja najma), dok razliku od 100.000 KM (do punih, tj. stvarnih rashoda i obaveza iz osnova najma) iskazuje kao finansijske rashode kroz period trajanja najma. Naravno, ukupni rashodi poduzeća A iz osnova najma u čitavom periodu trajanja najma i dalje iznose 500.000 KM.

Ukoliko bi se novi stav (3) člana 19. Zakona usvojio i stupio na snagu u predloženom tekstu, poduzeću A bi se porezno priznavalo samo 20.000 KM amortizacije godišnje (tj. $400.000 \times 5\%$ amortizacije po stopi iz stava (2) člana 19. Zakona), odnosno samo 100.000 KM amortizacije u svih 5 godina trajanja najma, dok bi ostatak od 60.000 KM godišnje amortizacije (odnosno 300.000 KM u svih 5 godina trajanja najma) bio tretiran kao porezno nepriznat rashod, koji bi uvećao osnovicu za obračun poreza na dobit poduzeća A. Time bi poduzeće A moralo platiti dodatnih 6.000 KM poreza na dobit godišnje ($60.000 \times 10\%$ poreza na dobit), odnosno dodatnih 30.000 KM poreza na dobit u svih 5 godina trajanja najma ($300.000 \times 10\%$ poreza na dobit), za što ne postoje nikakvi opravdani razlozi.

Stoga je iz predloženog teksta novog stava (3) člana 19. Zakona **neophodno brisati riječi „po stopama iz stava (2) ovog člana“**, nakon čega bi ta odredba glasila:

„(3) Imovina s pravom korištenja amortizuje se od prvog dana trajanja najma do kraja njenog korisnog vijeka odnosno do isteka perioda trajanja najma.“

Time bi se postiglo da svi rashodi iz osnova najma koji se iskazuju u skladu sa MSFI 16 (kako amortizacija imovine s pravom korištenja, tako i finansijski rashodi) budu porezno priznati u potpunosti i u njihovom stvarnom iznosu, kakvi nesumnjivo i trebaju biti.

Dodatno napominjemo da se maksimalne porezno priznate stope amortizacije iz postojećeg stava (2) člana 19. Zakona odnose isključivo na amortizaciju vlastite dugotrajne imovine (kako je, uostalom, i navedeno u tom stavu člana 19.), te da te stope ni u kom slučaju nisu primjenjive na amortizaciju imovine s pravom korištenja prema novom MSFI 16. Naime, amortizacija imovine s pravom korištenja prema MSFI 16 i nije amortizacija unajmljene imovine kao takve, nego samo jedna od komponenti najmoprimčevih ukupnih troškova/rashoda iz osnova najma, što je očito i iz navedenog primjera. Iz istog razloga, stopa amortizacije imovine s pravom korištenja direktno i isključivo proizlazi ili iz perioda trajanja samog najma (ukoliko se radi o poslovnom najmu), ili iz perioda korisnog vijeka trajanja unajmljene imovine (ukoliko se radi o finansijskom najmu/lizingu), pa kao takva treba biti priznata i u porezne svrhe.

Bilo kakav drugačiji pristup poreznom tretmanu amortizacije imovine s pravom korištenja bi doveo do nepriznavanja, pa time i dodatnog oporezivanja značajnog dijela ukupnih rashoda iz osnova najma, iako je jasno je da za to ne postoje nikakvi opravdani razlozi.

S obzirom na činjenicu da su rashodi iz osnova najma vrlo čest, a kod mnogih poduzeća, banaka i drugih obveznika poreza na dobit u Federaciji BiH i vrlo značajan poslovni rashod, usvajanje i stupanje na snagu novog stava (3) člana 19. Zakona u predloženom tekstu bi dovelo do sasvim neopravdanog uvećanja poreza na dobit kod svih tih poslovnih subjekata, sa negativnim uticajem na cjelokupnu privredu i poslovanje.

Štaviše, to bi značilo i dvostruko oporezivanje značajnog dijela najamnina (i kod najmopimaca i kod najmodavaca), s obzirom na činjenicu da su prihodi od najamnina redovno uključeni u oporezivu dobit poslovnih subjekata - najmodavaca.

Zbog svega navedenog, uvjereni smo da bi usvajanje ovog amandmana bilo u najboljem interesu kako svih poslovnih subjekata - najmoprimaca - obveznika poreza na dobit, a time i privrede Federacije BiH u cjelini, tako i u interesu članova Saveza računovođa, revizora i finansijskih radnika Federacije BiH koji za te poslovne subjekte obavljaju računovodstvene, revizorske, finansijske i druge s njima povezane poslove/usluge.

Dostavljeno

- U naslovu,
- a/a